

antager nemlig, at det i alt Fald er gavnligt at faae den Art Baneanlæg diskutere, thi jo før dette gøres, og jo før man kommer paa det Klare med Hensyn dertil, desto før vil det blive muligt at udføre den Slags Baner. Jeg er derfor overbevist om, at, skjøndt Lovforslaget er kommet sent, er det dog ikke kommet for sent, og hvem veed desuden, hvorlænge vi endnu ville blive sammen? Der er jo ikke de allerbedste Udsigter til en hurtig Slutning af Sessjonen. Naar nu den ærede Læser sagde, at jeg maatte have taget fejl, naar jeg ansaa det for rimeligt, at man nu vilde have den samme Løse for en Bane mellem Aarhus og Odber, som man tidligere havde, saa har jeg ikke nogen bestemt Mening derom; men jeg skal dog ikke negte, at, om ogsaa dette er Noget, som staar i det Dunkle, saalænge som der ikke foreligger nogen Mulighed for at faae en saadan Bane bygget, saa tror jeg dog, der er Sandsynlighed for — da man jo tidligere har haat saa levende Interesse for at faae en Bane anlagt med stor Opoffrelse fra Egnens Side — at denne Interesse nok kan komme igjen, navnlig naar Banen bliver saameget billigere, som der her er Tale om, idet denne Bane jo ikke skulde anlægges med 45 Punds Skinner, men med 35 Punds Skinner eller maatte med endnu lettere Skinner. Jeg siger altsaa, at jeg veed ikke, om man søler sig bunden derved; der er Nogle, der tro det, men jeg tror det ikke. Derom skal jeg imidlertid ikke afgjøre Noget; men i alt Fald er det min Mening, at denne Sag maa begyndes forfra, hvis den skal sættes i Værk. Iøvrigt har der været og er forffjellige Meninger i denne Egn om, hvor en saadan Bane rettest skulde gaa fra Odber, idet Nogle ønske den over Tvingstrup for at befordre Folk sydpaa, Andre ville have den til Hovedgaard og atter Andre til Aarhus. Naar det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at man kunde lade den slutte sig til Statsbanerne ved Viby, er det jo Noget, som der har været meget Tale om; men man har bestandig faaet det Svar, at Terrainet gjorde det saa at sige umuligt. Der har været meget store Anstrengelser for endog blot at faae en Soldeplads ved Viby paa Hovedbanen; men det er aldrig kunnet lykkes, fordi Banebestyrelsen bestandig har erklæret, at det lod sig ikke gjøre, fordi der ikke var noget Sted, hvor der var en jevn Klade, men Terrainet skraanedes for stærkt til begge Sider. Alt der derfor skulde komme en Bane netop paa dette Sted, har jeg ikke nogen bestemt Tro paa; men det skal jeg iøvrigt lade være usagt. Jeg skal i det Hele taget bemærke, at jeg adent vedtjender mig, at jeg ikke er inde i disse tekniske Sager saaledes som maatte det ærede Medlem — det skal jeg lade være usagt — og jeg behøver heller ikke at være inde deri, for at komme med dette Forslag. Efter de Dplysninger, som jeg

henviste til, og som ere givne af Regjeringen, antager jeg, at et saadant Baneanlæg ikke vil kunne komme til at overstige 800,000 Kr. ret meget, men naar der nu tidligere under andre Forudsætninger har viist sig en saa betydelig Tegning, saa, naar der blot kom en forholdsmæssig Tegning istand, vilde det jo blive en meget mindre Sum, som Talen var om, og da kunde det lige saagodt komme istand med en mindre Tegning nu som under de tidligere Forhold med en større. Med Hensyn til de Dplysninger, det ærede Medlem fremkom med angaaende det tidligere Projekt, hvor man havde de to Endpunkter, kan jeg være enig med det ærede Medlem i, at der maatte kunde spares Noget ved dette, men det er en Selvfølge, at jeg ikke med Bestemthed kan slutte mig dertil. Naar jeg har sagt, at Banen vilde være 3,08 eller omtrent $3\frac{1}{12}$ Mil lang, da mener jeg, at det var det Maximum, som blev antaget, dengang Sagen tidligere var paa Bane her i Thinget, navnlig da jeg stillede det Endringsforslag om at medoptage en saadan Bane. Jeg tror nu, jeg har berørt de fleste Punkter, som det ærede Medlem har omtalt. Det er aldeles rigtigt, at der er en Usigtighed i det ene Punkt; det kommer af disse mange Gjentagelser, man henviser fra den ene Jernbanelov til den anden. Jeg har ikke overset det, men denne Omstændighed med Hensyn til det ene Punkt, som det ærede Medlem omtalte, havde jeg ikke bemærket usigtigt nok. Det er jo en Feil, som let kan rettes under Sagens Gang. Det var aldeles ikke min Hensigt, at der skulde gives et saadant Tilskud, hvorom der jo heller ikke er Tale i Loven, og det vilde jo ogsaa ganske stride mod de Principer, som jeg havde ment burde lægges til Grund derfor. Jeg tror altsaa, det er nyttigt, at denne Sag bliver debatteret nu, og jeg ser heller ikke, at dette i mindste Maade kan være til Skade for et Anlæg som det, det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hvid) ønskede sig verne; thi der findes jo ikke her noget Paalæg til Noget om, at nogen saadan Bane skal anlægges, men der aabnes en Mulighed for Spekulationen og ligeledes for Egnens egne Bestræbelser, hvis den maatte finde det hensigtsmæssigt; men det kan paa ingen Maade træde hindrende i veien, hvis Staten virkelig skulde faae istand at anlægge en Bane der paa Stedet, at man saa i Forveien danner sig en Ide, om der var Udsigt dertil; thi saa vilde man vist ikke begynde herpaa. Jeg tror ogsaa, at man vil kunne faae at høre af Regjeringens Representant, hvis han i det Hele taget vil deltage i Diskussionen om denne Sag, at der ikke er stor Grund til at gjøre sig denne Art Forhaabninger. Jeg ønsker naturligvis ogsaa at gavne den Egn, som Talen er om, og for hvilken jeg har været Rigsdagsmand i saa mange Aar. Det er altsaa en Selvfølge, at det skulde gjøre mig overmaade ondt, hvis jeg skulde komme til at skade Egnen ved mit